

1 איתא במשנה במסכת תענית²²: "זמן עצי כהנים והעם תשעה" - "באלו הט' זמנים היו . . מתנדבים
2 להביא עצים" (בשביל הקרבת הקרבנות על המזבח בבית המקדש), וכדאיתא בגמרא²³: "כשעלו בני
3 הגולה לא מצאו עצים בלשכה, ועמדו אלו והתנדבו משלהם, וכך התנו נביאים שביניהן, שאפילו לשכה
4 מלאה עצים, יהיו אלו מתנדבין משלהן", "והיו מקריבים קרבן אותו היום" - קרבן העצים, ויום זה היה
5 אצלם יום-טוב, שאסורין בו בהספד ותענית²⁴, ועד שדוחה אפילו התענית דתשעה באב, כמסופר בגמרא²⁵
6 ש"דחינוהו לאחר השבת והתענינו בו ולא השלמנוהו, מפני שיום-טוב שלנו הוא".

7 ואחד מתשעה זמנים אלו הוא: עשרים באב, שבו היו מתנדבים "בני פחת מואב בן יהודה".
8 ובגמרא שם²³: "תנא בני פחת מואב בן יהודה הן הן בני דוד בן יהודה, דברי רבי מאיר. רבי יוסי
9 אומר, הן הן בני יואב בן צרויה", וכיון שצרויה היתה אחות דוד, נמצא, שלכל הדעות - ש"אלו ואלו
10 דברי אלקים חיים"²⁶ - היו מבני ישי אבי דוד.

11 והענין בעבודה - כפי שנתבאר פעם²⁷ בארוכה על-פי דברי הגמרא²⁸ בנוגע לדוד ויואב, "אלמלא דוד
12 - לא עשה יואב מלחמה, ואלמלא יואב - לא עסק דוד בתורה", והיינו, שעל-ידי-זה שדוד היה עוסק
13 בתורה (כפי שמצינו שנקרא "עדינו העצני"²⁹, "כשהיה יושב ועוסק בתורה היה מעדן עצמו כתולעת"³⁰),
14 היה יואב יכול למלא תפקידו בתור ממונה "על הצבא" ולנצח במלחמה, ועל-ידי-זה שיואב היה ממלא
15 את תפקידו בצבא, היה דוד יכול ללמוד תורה במנוחה - שזהו כללות החילוק בין שתי השיטות בעבודה:
16 יששכר - שעוסק בתורה, וזבולון - שיוצא לעולם וזקוק למלחמה (החל מהמלחמה הדרושה לקיום
17 המצוות).

18 וכן הוא בעבודתו ובחיייו של כל אחד ואחד - שיש זמנים שבהם צריך לערוך מלחמה בנוגע להנהגת
19 ה"עיר קטנה" ש"בא אליה מלך גדול ("מלך זקן וכסיל"³¹) . . ובנה עליה מצודים וחרמים כו'" (כדאיתא
20 בגמרא במסכת נדרים³²); והיכולת לנצח במלחמה היא - על-ידי הקדמת לימוד התורה והנהגה על-פי
21 הוראות התורה, שעל-ידי-זה יודע כיצד לנהל את המלחמה ולנצח בה. וכן לאידך, שעל-ידי-זה שמנצח
22 במלחמה - אזי ביכלתו ללמוד תורה בתוספת אור, בהבנה והשגה, לאורך ולרוחב וגם לעומק כו'.

23 וכמדובר בשבת הקודמת³³ אודות דברי רבינו הזקן ב'לקוטי-תורה'³⁴ שיש ב' אופנים בלימוד התורה:
24 לימוד התורה שקודם התפלה, ולימוד התורה שלאחרי התפלה, שהוא באופן אחר לגמרי, בגלל שכבר
25 היה ענין המלחמה בתפלה - "שעת צלותא שעת קרבא"³⁵, שזוהי המלחמה של נפש האלקית עם נפש
26 הבהמית, לפעול שהנשמה תהיה לא רק "באפו"³⁶, אלא תתפשט בכל גופו, ועד שתומשך גם "בכל דרכיך
27 דעהו"³⁷.

28 ד. ונוסף לזה, יכולים להיות אצל כל אחד ענינים פרטיים הקשורים עם עשרים באב, ויהי רצון שאצל
29 כולם יהיה זה קשור עם ענינים שהם טוב הנראה והנגלה.

(22) כו, א ובפרש"י.
(23) שם כת, א.
(24) תוספתא תענית פ"ג, ו. רמב"ם הל' כלי המקדש פ"ו
ה"ט. - וכבר שק"ט במ"ש הרמב"ם שם: "ודבר זה מנהג" (ראה
משנה למלך שם. ועוד).
(25) שם יב, א.
(26) עירובין יג, ב. וש"נ.
(27) שיחת כ"ף מנ"א תשי"א ס"ד (תורת מנחם ח"ג ע' 253
ואילך). וש"נ.
(28) סנהדרין מט, א.
(29) שמואל-ב כג, ח.
(30) מו"ק טז, סע"ב. וראה פי' הר"ח שם.
(31) קהלת ד, יג.
(32) לב, ב.
(33) ד"ה ואתחנן פ"ג ובהערה 26 (תורת מנחם חמ"ד ע'
176).
(34) ואתחנן ג, סע"ד ואילך.
(35) ראה זהר ח"א רמ, ב. ח"ג רמג, א. לקו"ת ר"פ תצא.
ובכ"מ.
(36) ישע"י ב, כב. וראה ברכות יד, א. לקו"ת פינחס עט, ד.
ובכ"מ.
(37) משלי ג, ו.